

LEKCJA 90

W niniejszym powtórzeniu użyjemy tych oto idei:

79) Niech rozpoznam problem, aby został rozwiązany.

Niech rozpoznam dzisiaj, że problem jest zawsze pewną formą żalu, którego się trzymam. Obym także zrozumiał, że rozwiązaniem problemu jest zawsze cud, któremu pozwalam zastąpić żal. Dzisiaj będę pamiętał o prostocie zbawienia, kładąc nacisk na to, że jest jeden problem i jedno rozwiązanie. Problemem jest żal, rozwiązaniem – cud. Zapraszam więc rozwiązanie, by przyszło do mnie, ponieważ wybaczam żalom i witam cuda, które zajmują ich miejsce.

Konkretne zastosowania tej idei mogłyby mieć następujące formy:

Widzę w tym problem, lecz chcę, by został rozwiązany.

Cud skryty za tym żalem rozwiąże to dla mnie.

Odpowiedzią na ten problem jest cud, który kryje się za nim.

80) Niech rozpoznam, że moje problemy zostały rozwiązane.

Wydaje mi się, że mam problemy tylko dlatego, że niewłaściwie używam czasu. Wierzę, że najpierw pojawia się problem i musi upłynąć pewien czas, zanim da się go rozwiązać. Nie rozumiem, że problem i odpowiedź występują jednocześnie. Jak dotąd nie zdawałem sobie bowiem sprawy, że Bóg umieścił odpowiedź dokładnie tam,

gdzie jest problem, by czas nie mógł ich rozdzielić. Duch Święty nauczy mnie tego, jeśli Mu pozwolę. I wtedy zrozumie, że nie mogę mieć problemu, który nie byłby już rozwiązany.

Następujące formy tej idei będą użyteczne w konkretnych jej zastosowaniach:

Nie muszę czekać, aby zostało to rozwiązane.

Już mi dano odpowiedź na ten problem, jeśli tylko ją przyjmę.

Czas nie może oddzielić tego problemu od jego rozwiązania.

Tłum. Jerzego Prokopiuka opublikowane za zgodą Wydawnictwa Poza Czasem
Copyright © by Wydawnictwo Poza Czasem Sp. z o.o.